

अनुसूची-२

(दफा ४ तथा अनुसूची-१ को भाग १ सँग सम्बन्धित)

स्थानीय राजपत्र

लम्कीचुहा नगरपालिकावाट प्रकाशित

खण्ड: ६

संख्या: ३

मिति: २०७९/०४/०१

भल्का, कैलाली, सुदूरपश्चिम प्रदेश, नेपाल

भाग-१

लम्कीचुहा नगरपालिकाको भू-उपयोग निति-२०७९

१. परिचय

१.१ भूमिका

लम्कीचुहा नगरपालिका सुदूरपश्चिम प्रदेशको कैलाली जिल्लामा अवस्थित छ। राम्रो शैक्षिक सुविधा, गुणस्तरीय स्वास्थ्य सेवा र व्यापार गर्न सकिने कारोबारको सम्भावनाका कारण सहरीकरणको गति चरम अवस्थामा छ। मूल्य शहर र बजार केन्द्र क्षेत्रमा जग्गाको कारोबार त्वात् बढेको छ। शिक्षा, स्वास्थ्य सेवा सम्बन्धि सुविधा एवं विभिन्न किसिमको व्यापार व्यवसायका लागि प्रचुर मात्रामा उपलब्ध अवसरहरूका कारण यस क्षेत्रमा जनसंख्या चाप उच्च रहेको देखिन्छ। जनसंख्यामा भएको बृद्धि कारण आवासिय घरेडिहरूको माग समेत बढेको पाइन्छ। त्यसैले व्यवस्थित शहरी विकासलाई उपयुक्त निति तथा योजना तयार गरी कार्यान्वयन गर्ने आवश्यक देखिन्छ। त्यसैले विशेषगरी भू-उपयोग नीति र योजनालाई समेटेर योजनाबद्ध सहरी विकासको परिकल्पना गर्ने यो उपयुक्त समय हो। यू.एस.ए.आइ.डी. नेपालले तयार नेपाल मार्फत नगरपालिकाको लागि जोखिम सम्बेदनशिल भू-उपयोग योजना निर्माण गर्ने योजना रहेको छ। त्यसकारणले नगरपालिकाको लागि भू-उपयोग निति समेत तयार गर्ने कार्य रहेको छ। नगरपालिकाको लागी यो भू-उपयोग नीति एक महत्वपूर्ण दस्तावेजको रूपमा उपयोग हुनेछ।

शहरी क्षेत्रमा उपलब्ध विभिन्न किसिमका सेवा सुविधा एवं अवसरहरूका कारण शहरी जनसंख्यामा उल्लेख्य मात्रामा बृद्धि हुन गएको देखिन्छ। जसले गर्दा विभिन्न वर्गका मानिसहरु शहरी क्षेत्रमा

केन्द्रित रहेका हुन्छन् । यसले गर्दा शहरी क्षेत्रमा आवासिय घडेरीको आपूर्तिमा अत्यधिक चाप पर्न गएको देखिन्छ । सार्वजनिक ऐलानी, पर्ति जग्गा देखि नदि उकास जग्गा सम्ममा समेत आफुखुशी वसोवास गर्ने प्रवृति उच्च रहेको पाइन्छ । त्यसका साथ साथै घडेरीहरु आपूर्ति माथीको चापका कारण अव्यवस्थित बसोवास तथा शहरी सिमाना संगको बसोवासको प्रकृयामा बृद्धि भएको देखिन्छ । त्यसले गर्दा कुनै मापदण्ड विनाका सङ्कहरु निर्माण गरी आ-आफ्नै किसिमले जग्गाको खण्डकरण गरी घरेडीहरु विक्रि वितरण गर्ने प्रवृति बढाए छ । यसले गर्दा एकातिर अव्यवस्थित शहरीकरणलाई बढावा दिई रहेको पाइन्छ भने अर्को तर्फ मापदण्ड विपरितका शहरी संरचनाका कारण विभिन्न प्रकारका जोखिमहरुलाई निम्त्याइएको देखिन्छ । उदाहरणका लागी ऐलानी पर्ति जग्गाहरुमा निर्माण गरिएका आवासिय भवनहरु मापदण्ड विपरित निर्माण गरिएका छन् जुन भूकम्प प्रतिरोधी किसिमका छैनन् । त्यसैगरी नदि किनारामा अतिक्रमण गरी निर्माण गरिएका घर, टहराहरु समेत वाढीको उच्च जोखिममा रहेको देखिन्छ । भू-उपयोग योजना मार्फत उपलब्ध श्रोत साधन र भूमीको प्रयोगलाई अनावश्यक किसिमको प्रयोगबाट रोक्न तथा उपयुक्त निर्णय प्रदान गर्न मद्दत पुऱ्याउँने छ ।

१.२ बहुपक्षिय जोखिम संवेदनशिलताको अवस्था

विगतका घटेका ऐतिहासिक जोखिमका घटनाका कारण गोदावरी नगरपालिकाले वर्षौं देखि विभिन्न किसिमका प्रकोपको सामना गर्दै आएको पाईन्छ । उपलब्ध प्राथमिक र द्वितीय तहका तथ्याङ्कहरु तथा बैज्ञानिक मोडलिङ्गको आधारमा विभिन्न प्रकारहरुको जोखिमहरुबाट हुन सक्ने क्षमिताको संभावनाको अध्ययन गरी बहुपक्षिय जोखिम संवेदनशिलताको मूल्याङ्कन प्रतिवेदन बमोजिम मूल्य तया बाढी, भुकम्प, पहिरो, हावाहुरी र आगलागीको प्रकोपलाई मुख्य आधारको रूपमा गणना गरिएको छ । उक्त लेखाजोखा अनुसार नगरपालिकाको सिमा क्षेत्रभित्र रहेका जोखिमयुक्त संम्वेदनशिल क्षेत्रलाई तीन वटा वर्गमा विभाजन गरिएको छ । जसका कारण उच्च जोखिमयुक्त क्षेत्र १२.९२% मध्यमस्तरको जोखीमयुक्त क्षेत्र ४०.५५% र न्यून जोखिम रहेको क्षेत्र ४६.५२% रहेको छ ।

यसै गरी प्राकृतिक श्रोत साधनहरुको अधिकतम उपयोगका साथ साथै सिंचाई सुविद्या युक्त उर्वर कृषि भूमीको संरक्षण पनि आवश्यक रहेको छ । जोखिम सम्वेदनशिल भू-उपयोग योजनाले निर्दिष्ट गरे बमोजिम जोखिममुक्त क्षेत्रमा योजनाबद्ध शहरी विकास योजना गर्नका लागि उपयुक्त भू-उपयोग नीति तर्जुमा गर्न आवश्यक देखिन्छ । यस सन्दर्भमा बहुजोखिम संम्वेदनशिल सम्बन्धित लेखाजोखाबाट प्राप्त नतिजाहरु भू-उपयोग नीति निर्माण गर्नका लागि सहयोग सिद्ध हुने देखिन्छ ।

२. कानुनी प्रावधान

राष्ट्रिय भू-उपयोग नीति बमोजिम नगरपालिका क्षेत्रमा बहुपक्षिय जोखिम संम्वेदनशिल सम्बन्धित लेखाजोखाका आधारमा जोखिम संम्वेदनशिल भू-उपयोग योजना तर्जुमा गरी सुरक्षित बस्तीको विकास र त्यसको उपयुक्त व्यवस्थापनलाई प्रवर्द्धन गर्ने प्रावधान रहेको छ । जन चाहना एवं असल विश्वासको साथ जोखिम र जोखिमको तीव्रता हेरी जोखिम सम्वेदनशिल भू-उपयोग योजना बमोजिम असुरक्षित बस्तिहरुलाई सुरक्षित स्थानमा स्थान्तरण तथा जोखिम संम्वेदनशिल क्षेत्रलाई उत्थानशिल क्षेत्रमा रुपान्तर गर्ने नीति अवलम्बन गर्नुपर्ने हुन्छ । तसर्थ विकास नियन्त्रण तथा नियम गर्नका लागि प्रतिवन्धित जोनिङ्ग तथा एकल प्रकारको जोनिङ्गको प्रयोगमा प्रतिवन्ध गर्नका लागि उपयुक्त नीति तर्जुमा गर्ने प्रावधान रहेको छ ।

यसै गरि स्थानीय सरकार सञ्चान ऐन २०७४ मा नगरपालिकालाई तोकिएको काम, कर्तव्य र अधिकार बमोजिम संघीय तथा प्रदेश कानूनको अधिनमा रही स्थानीय स्तरको भू-उपयोग नीति, योजना, कार्यक्रम तर्जुमा र कार्यान्वयन गर्नुपर्ने प्रावधान रहेको छ ।

भू-उपयोग योजना प्रणाली मार्फत् विपद् प्रतिरोधी समुदायहरु सिर्जना गर्ने मुख्य लक्ष्य प्राप्त गर्न योजना अवधारणा र अभ्यासको तरिकामा आधारभूतरूपमा परिवर्तन आवश्यक देखिन्छ।

२.१ नगरपालिकाको विद्यमान अवस्था

अध्ययनका अनुसार २०११ देखि २०१९ सम्म नगरपालिकाको जनसङ्ख्या वृद्धिदर २.२१% रहेको पाइएको छ जुन २०२१ मा पनि यस्तै हुने अपेक्षा गरिएको छ। कैलालीको पूर्वी क्षेत्रमा शिक्षा, स्वास्थ्य र रोजगारीका अवसरहरूको प्रमुख सेवा प्रदायकको रूपमा लम्कीचुहा रहेको छ। लम्कीचुहा नगरपालिकाको पश्चिममा बर्दगोरिया र जोशीपुर गाउँपालिका, पूर्वमा बर्दिया जिल्ला, उत्तरमा मोहन्याल गाउँपालिका र दक्षिणमा जानकी गाउँपालिका रहेको छ। लम्की नगरपालिकाको प्रमुख शहरी केन्द्र हो। यो नगरपालिकाको सबैभन्दा विकसित बजार केन्द्र पनि हो। अन्य तुलनात्मक रूपमा विकसित बजार केन्द्रहरू चिसापानी, बलिया, भल्का, प्रतापुर, भवानीपुर, चुहा आदि छन्। यी बजार केन्द्रहरू प्रमुख सडक सञ्जालहरूसँग राम्रोसँग जोडिएका छन् र निकट भविष्यमा शहरी बजार केन्द्रको रूपमा विकास गर्ने सम्भावना समेत देखिन्छ। आप्रवासीहरूलाई आकर्षित गर्ने पूर्वाधार र सेवाहरूमा क्रमशः वृद्धि भइरहेको पाइन्छ। वडा नम्बर ३, दुधेभारीमा औद्योगिक क्षेत्रको लागी प्रस्ताव गरिएको छ जसले वरपरका क्षेत्रहरूमा शहरी विकासलाई उत्साहित गर्नेछ। शहरीकरण संगै गैर-कृषि, साना तथा मध्यमस्तरका औद्योगिक विकासका प्रसस्त संभावनाहरु रहेको पाईन्छ। आन्तरिक र अन्यन्त्र वाहच क्षेत्रबाट हुन गएको बसाई सराईका कारण जनसङ्ख्याको वृद्धि हुन गई अव्यवस्थित शहरीकरण व्यापक मात्र हुन गरेको देखिन्छ। यसरी कृषि योग्य भूमिमा उच्च दबाव उत्पन्न हुने गरेका कारण अव्यवस्थित किसिमले जग्गाको खण्डीकरण, बाढी प्रकोपयुक्त नदि उकास भूमीको अतिक्रमण तथा सरकारी ऐलानी पर्ति जग्गा माथीको अतिक्रमण उच्च रहेको पाईन्छ।

संघीय सरकार, साथै धेरै नवगठित नगरपालिका र बजार केन्द्रहरू, सबै शहरीकरणका समस्याहरूसँग जुभिरहेका छन्। जोखिमहरू कम गर्न/न्युनीकरण गर्नको लागि, वर्तमान विधिहरूले आधारभूत विकाससँग सम्बन्धित विच्छेदन योजना प्रक्रियाहरू प्रदर्शन गर्दछ। दिगो सहरी विकासका लागि भू-उपयोग नीतिलाई तत्कालै समावेश गर्न जरुरी छ। तसर्थ, भू- उपयोग नीति लाई तयार गरी व्यवस्थित रूपमा लागू गर्नुपर्ने देखिन्छ।

नगरपालिकाको कमजोर प्रशासनिक, प्राविधिक एवं वित्तीय क्षमताका कारण नियन्त्रित शहरी विकास गर्न सकेको देखिदैन। यसले गर्दा सम्पूर्ण नगरवासीहरूलाई उपलब्ध गराउनु पर्ने आधारभूत सेवा तथा सूविधामा समेत अपर्याप्तता देखिएको कुरा नगरस्तरिय सोच निर्माण अभियान सम्बन्धित कार्यशाला गोष्ठिका क्रममा समेत प्रष्ट रूपमा उल्लेख गरेको पाइन्छ। साथै नगरपालिका तहमा हाल सम्म भू-उपयोग नीति लागु हुन सकेको अवस्था देखिदैन।

३. नीतिको आवश्यकता

कृषि क्षेत्रको उत्पादन जमिन र त्यसको प्रयोगमा भर पर्छ। लम्कीचुहा नगरपालीकाको सन्दर्भमा कुल खेतियोग्य जमिन २६.५७% रहेको छ र ८०% जनसङ्ख्या कृषि उत्पादन गतिविधिमा निर्भर छ र उनिहरूको जिविकोपार्जन प्रत्यक्ष रूपमा दैनिक जिवनसँग सम्बन्धित छ। कृषियोग्य जमिन माथीको दबाव दिन प्रतिदिन बढ्दै गएको छ र त्यसकारण, विकासलाई इच्छित दिशामा नियन्त्रण गर्न केही योजना उपकरणहरु मार्फत हस्तक्षेप गर्न आवश्यक देखिन्छ।

नगरपालिकाको जोखिम सम्वेदनशिल भू-उपयोग योजना तयार गर्ने क्रममा उक्त नगरपालिका क्षेत्रभित्र विगत ३८ वर्ष भित्र घटेका विभिन्न प्राकृतिक प्रकोपका कारण घटेका विपदका घटनाहरु त्यसबाट भएको मानविय तथा सम्पत्तिको क्षति आदीको लेखाजोखा एवं प्राथमिक तथा दोश्रोतहका तथ्याङ्कहरूको आधारमा कम्प्यूटर सफ्टवेयरको माध्यमबाट त्यसको विश्लेषण गरिएको थियो। यसरी

प्राप्त नतिजाका आधारमा नगरपालिका क्षेत्रमा १२.९२% उच्च, ४०.५५% मध्यम र ४६.५२% न्यून जोखिम क्षेत्रहरु रहेको देखिन्छ । तसर्थ यसरी उच्च, मध्यम र न्यून प्रकारका जोखिम क्षेत्रहरुमा अवस्थित वसोवासहरुलाई सुरक्षित र व्यवस्थित किसिमले नियन्त्रित विकास गर्न आवश्यक देखिएको हुदा स्थानिय सरकारले आफ्नो अधिकारको प्रयोग गरि भू-उपयोग नीति तयार गरी लागु गर्न वाञ्छनिय देखिएको छ । नीति र नीतिवाट निर्दिष्ट गरिएका रणनीतिहरुको कार्यान्वयनको लागी के कसरी लागु गर्ने भन्ने व्यहोराको लागी प्रस्तुत नीति तर्जुमा गरिएको छ ।

४. दृष्टि, लक्ष्य र उद्देश्य

योजना टोलीले नगरपालिकाका प्रमुख समस्याहरू पहिचान गर्न नगरपालिका, वडा कार्यालय, नागरिक समाजका प्रतिनिधिहरू, प्रमुख सरोकारवालाहरू र तयार नेपालको स्थानिय संयोजकको उपस्थितिमा एकदिने भिजन सेटिङ्ग कार्यशाला सञ्चालन गरेको थियो । जुन कार्यशाला मार्फत नगरपालिकाका विद्यमान समस्याहरूका साथ प्रमुख प्राथमिकताहरू पहिचान गरी **MHRA** बाट प्राप्त निष्कर्षहरूको आधारहरुमा नगरपालिकाको दृष्टि, लक्ष्य र उद्देश्य निम्नानुसार उल्लेख गरिएका छन् ।

४.१ दृष्टि,

प्राकृतिक सम्पदाको संरक्षण गर्दै वातावरणमैत्री सुरक्षित बस्ती सहितको जोखिममुक्त योजनाबद्ध शहरी पूर्वाधार निर्माण गरी व्यवस्थित शहरी विकासयुक्त नगरपालिकाको रूपमा स्तरोन्तति गर्ने ।

४.२ लक्ष्य

आगामी पाँच वर्षभित्र नगरपालिकालाई प्रादेशिक क्षेत्रको सेवा प्रदायक केन्द्रको रूपमा स्थापित गर्ने प्रभावकारीताका साथ दीर्घकालीन कृषि र योजनाबद्ध शहरी विकासका लागि जोखिममुक्त पूर्वाधारको विकास गरिनेछ ।

४.३ उद्देश्य

- वर्तमान र भविष्यमा भूमिको प्रभावकारी र अधिकतम उपयोग योग्य बनाउने ।
- वर्तमान र भविष्यको उपयोगको लागी उत्तरदायी बनाउने ।
- वर्तमान र भविष्यका मानव गतिविधिहरुलाई सुरक्षित भूमिमा मात्र केन्द्रित गर्ने ।
- परीस्थितिकमा (eco-system) आधारीत पर्यावरण संरक्षण र शहरी गतिविधिको लागि भूमिको सन्तुलीत प्रयोग गर्ने ।
- भूमिको वहन क्षमता अनुसारको विकासलाई मात्र सुनिश्चित गर्ने ।
- जनताको जीविकोपार्जनलाई सुनिश्चित एवं सुधार गर्दै उत्थानशिल समुदायको वृद्धि गर्ने ।
- उद्धार तथा राहत कार्यको क्षमता अभिवृद्धि गर्ने ।
- प्रस्तावित भू-उपयोग नीति र रणनीतिहरूको कार्यान्वयन र अनुगमनलाई सहज बनाउने ।

५. नीति तथा रणनीतिहरू

भू-उपयोग योजना भनेको जमिनको उपयोगको लागि तिनीहरुको सम्भाव्य गुण सहितको अधिकतम प्रयोगको प्रक्रिया हो । उपलब्ध निर्णय र अवाञ्छित अवस्थाबाट बच्न स्थानिय आवश्यकताका आधारमा उपलब्ध जग्गा र स्रोत साधनहरुको प्रयोग गरी भू-उपयोग नीति तर्जुमा गरिने छ । साथै उक्त नीतिहरुको सफल कार्यान्वयनका लागी निम्नानुसारका रणनीतिहरु समेत अबलम्बन गरिने छ ।

५.१ नीति- १

नगरपालीकाको वार्षिक योजनामा जोखिम संवेदनशील भू-उपयोग योजना अबलम्बन गरिने छ ।

५.१.१ रणनीतिहरू- १

- नगरपालीकामा जोखिमहरु विचार गर्दै जोखिम संवेदनशील भू-उपयोग योजना (RSLUP) मा ज्ञान प्रदान गर्ने र वडा स्तरमा क्षमता विकास गर्ने ।
- नगरपालिका परिषदमा योजना र बजेटलाई अन्तिम रूप दिन जोखिम संवेदनशील भू-उपयोग योजना (RSLUP) को सुनिश्चित गर्ने ।

५.२ नीति- २

वर्तमान आवश्यकता र भविष्यको जनसंख्या वृद्धिको लागी भूमिको सन्तुलीत प्रयोग सुनिश्चित गरिने छ ।

५.२.१ रणनीतिहरू- २

- भू उपयोगका गतिविधिहरू संग मिल्दोजुल्दोलाई मिलाएर तर अमिल्दो किसिमका सहरी प्रयोगहरूलाई छुट्याएर मात्र भूमिको अधिकतम उपयोग सुनिश्चित गर्ने ।
- विकास केन्द्रहरू (नोडहरू) को रूपमा वान्धनिय क्षेत्रहरूमा मात्र भविष्यको वृद्धिलाई सुनिश्चित गर्ने । तर शहरी फराकिलो विकासलाई निरुत्साहित गर्ने ।

५.३ नीति- ३

योजना तर्जुमा गरिएका र/वा जोखिममुक्त भूमिहरूमा योजनाबद्ध नयाँ विकासलाई प्रोत्साहन गर्दै अनुमति दिने र उत्थानशील समुदाययुक्त विकासलाई सुनिश्चित गर्न आवश्यक हस्तक्षेप गरिने छ ।

५.३.१ रणनीतिहरू- ३

- सुरक्षित क्षेत्रको विकासलाई प्रवर्द्धन गर्ने, पहेलो क्षेत्र (मध्यम जोखिमयुक्त क्षेत्र) माविकास नियन्त्रण गर्ने र रातो क्षेत्र (उच्चजोखिम क्षेत्र) मा विकास निषेध गर्ने ।
- नयाँविकासको लागी योजना मापदण्ड र मापदण्डहरू तयार गर्ने । मौजूदावस्तीलाई उत्थानशीलबनाउन संरचनात्मक र गैर-संरचनात्मक हस्तक्षेप गर्ने ।
- आमजनताको लागि सजिलै उपलब्ध र निःशुल्क पहुँचयोग्य बनाउन जोखिम सम्बन्धित विशेष नक्साहरू तयार गरी नयाँप्रक्रोपका घटनाहरू अनुसार प्रक्रोप नक्शा अद्यावधिक गर्ने ।
- विद्यमानवस्ती र नयाँनिर्माण क्षेत्रलाई प्रोत्साहन संयन्त्रसँग आबद्ध गरी मापदण्ड र शहरी डिजाइन निर्देशिका लागू गरी नियमन गर्ने ।
- पारिस्थितिक र पर्यावरणीय संरक्षण तथा शहरी गतिविधिहरूको लागि भूमिको सन्तुलित प्रयोग गर्ने ।

५.४ नीति- ४

प्राकृतिक श्रोत संरक्षण ढाँचामा आधारित बसोबास र मानव गतिविधिहरूको प्रवर्द्धन र प्रोत्साहन गरिने छ ।

५.४.१ रणनीतिहरू- ४

- प्राकृतिक स्रोत क्षेत्रहरु अंकित गरी पारिस्थितिक सन्तुलन र वातावरण संरक्षण सुनिश्चित गर्ने गतिविधिहरूलाई मात्र अनुमति दिने ।
- विकास, नियन्त्रण र व्यवस्थापन योजना तर्जुमा गर्ने र पर्याप्त बजेटको सुनिश्चितता र सरोकारवालाहरूको सक्रिय सहभागिता सुनिश्चित गरी संस्थागत क्षमता अभिवृद्धि गरेर प्रभावकारी रूपमा कार्यान्वयन गर्ने ।

५.५ नीति- ५

कृषिभूमि, पशुधन र तिनको उत्पादनको संरक्षण, प्रवर्द्धन र विकास गरिने छ ।

५.५.१ रणनीतिहरू- ५

- भण्डारण र बजार पहुँच सुनिश्चित गरि उच्च कृषियोग्य जमिनको संरक्षण र वैज्ञानिक दृष्टिकोणबाट कृषि तथा पशुपालनलाई प्रवर्द्धन गर्ने ।
- तालिम र अभिमुखिकरण मार्फत कृषिगर्ने बानी र फार्म हाउसको क्षमता विकास गर्ने ।
- जलवायु परिवर्तनको असर अनुसार कृषि प्रणालीमा परिवर्तन र प्रवर्द्धन गर्ने ।
- कृषिउद्योग र कृषिवनलाई प्रोत्साहन र विकास गर्ने ।
- भूमिको धारण क्षमता अनुसारको विकास सुनिश्चित गर्ने ।

५.६ नीति- ६

माटोको विशेषता, स्थानिय सन्दर्भ र पुर्वाधारको स्तरमा आधारित भूउपयोग सुनिश्चित गरिने छ ।

५.६.१ रणनीतिहरू- ६

- प्राकृतिक सम्पदाको संरक्षण र सम्भाव्यता अनुसार जमिनको सदुपयोग गरी वातावरण संरक्षण गर्ने ।
- माटोको विशेषताका आधारमा कृषियोग्य जमिनको अधिकतम प्रयोग गर्ने ।
- महत्वपूर्ण सुविधाहरूको निर्माणको लागि भू-प्राविधिक अनुसन्धान अनिवार्य गर्ने ।

५.७ नीति- ७

आपतकालकालागी सुरक्षित, प्रभावकारी र कुशल विपद् प्रतिक्रिया सुनिश्चित गरिनेछ ।

५.७.१ रणनीतिहरू- ७

- स्थानीयतह र जनघनत्वका हिसाबले सम्पूर्ण नगरपालिका क्षेत्रलाई समेट्ने उद्धार र राहत सामग्रीको भण्डारण सुनिश्चित गर्ने ।
- जोखिम विशिष्ट क्षेत्र अनुसार उद्धार र राहत सामग्रीको भण्डारण भएको पुष्टि गर्ने ।
- स्थानीयतहमा आपतकालिन अवस्थामा उद्धारका लागि जनशक्तिको क्षमता अभिवृद्धि गर्ने ।

५.८ नीति- ८

सम्पूर्ण नगरपालिका क्षेत्रलाई जोखिम सम्वेदनशील भू-उपयोग योजना बमोजिम जोखिमको दृष्टिकोणले उच्च, मध्यम र न्यून गरी ३ वटा क्षेत्रमा वर्गीकरण गरिनेछ ।

५.८.१ रणनीतिहरू- ८

- जोखिमहरु र सम्वेदनशीलतालाई अभ राम्ररी वुझ्ने वातावरणको श्रृजना गर्ने ।
- उच्च जोखिम क्षेत्रको शहरीकरणलाई नियन्त्रण तथा नियमन गरीने छ ।
- प्रोत्साहन र दण्ड जरिवानाको आधारमा उच्च, मध्यम र न्यून जोखिम क्षेत्रको जग्गालाई उपयोग गर्ने अवधारणा लिइने छ ।

५.९ नीति- ९

प्राकृतिक स्रोत तथा साधनहरुको अधिकतम उपयोग गरी जैविक विविधता र वातावरणको समेत संरक्षण गरिनेछ ।

५.९.१ रणनीतिहरू- ९

- प्राकृतिक स्रोत तथा साधनको अधिकतम उपयोग गर्न मिल्ने गरी त्यसको संरक्षणमा स्थानियबासीलाई बढि जिम्मेवार बनाइने छ ।
- जैविक विविधता र वातावरणको संरक्षणमा स्थानियबासी तथा गैरसरकारी संस्थालाई जिम्मेवार बनाइने छ ।

५.१० नीति- १०

राजमार्ग किनारामा हुने गरेको अव्यवस्थित शहरीकरणलाई निरुत्साहित गरिनेछ ।

५.१०.१ रणनीतिहरू- १०

- जोखिम सम्वेदनशीलताको आधारमा विकास केन्द्रहरुलाई कस्तो किसिमले विकास गर्न सकिन्दै भन्ने अवधारणा समेत लिइने छ ।
- राजमार्ग किनारामा रहेका तोकिएका विकास केन्द्र वाहेक अन्यबजार केन्द्रहरुमा रहेका सडक संजालहरुलाई तोकिएको स्थानबाट मात्र मूल्य राजमार्गसंग जोड्न दिइने छ ।

५.११ नीति- ११

सार्वजनिक, ऐलानी, पर्टी जग्गाहरुको संरक्षण एवं सम्बद्धन गरिने छ ।

५.११.१ रणनीतिहरू- ११

- सार्वजनिक जग्गाहरुलाई जोखिम सम्वेदनशीलताको आधारमा सार्वजनिकहितको लागी मात्र विकास गर्न दिने अवधारणा लिइने छ ।
- सार्वजनिक जग्गाहरुको अतिक्रमण रोक्न नगरपालिकालाई बढि जिम्मेवार बनाइने छ ।

५.१२ नीति- १२

राष्ट्रिय शहरी विकास रणनीतिको आधारमा सन्तुलित विकासको अवधारणा वर्मोजिम प्रथमतह, दोश्रोतह, र तेश्रोतहको विकास केन्द्रहरुमा मात्र विकास गर्ने अवधारणा लिइनेछ ।

५.१२.१ रणनीतिहरू- १२

- जोखिम सम्वेदनशीलताको स्तर हेरी विकास केन्द्रहरुको सबलपक्षका आधारमा कुन क्षेत्रलाई कस्तो किसिमले विकास गर्न उपयुक्त हुन्दै भन्ने अवधारणा लिइने छ ।

- विकासको फल सम्पूर्ण नगरवासीले समानुपातिक रूपमा अनुभव गर्ने वातावरण श्रृजना गरिने छ ।

५.१३ नीति- १३

नगरपालिकाले बजेट बाँडफाँड गर्दा जोखिम सम्वेदनशीलताको आधारमा बजेट छुट्याइने छ ।

५.१३.१ रणनीतिहरू- १३

- जोखिम सम्वेदनशीलताको स्तरका आधारमा कुन क्षेत्रमा कस्तो किसिमको योजना छनोट गर्न सकिन्दै भन्ने अवधारणा समेत लिइने छ ।

५.१४ नीति- १४

निजी क्षेत्रको लगानीलाई पहिलो चरणमा २०३० को लागि छुट्याईएको क्षेत्रभित्र मात्र लगानी गर्न प्रोत्साहन गरिनेछ ।

५.१४.१ रणनीतिहरू- १४

- निजीक्षेत्रको लगानी आकर्षण गर्ने वातावरण श्रृजना गर्ने ।
- तोकिएको विकास केन्द्रहरूमा निजी क्षेत्रको लगानीलाई प्रोत्साहन गर्न स्थानिय करको दायरामा छुट दिने अवधारणा लिइने छ ।

५.१५ नीति- १५

सरकारी अथवा निजी क्षेत्रवाट जग्गा विकास कार्यक्रम सञ्चालन गर्दा त्यस क्षेत्रभित्र रहेका सार्वजनिक, ऐलानी र पर्टी जग्गाहरूको साविक क्षेत्रफल, जग्गाको महत्व र मूल्यांकन समेत कम नहुने गरी मात्र गरिनेछ ।

५.१५.१ रणनीतिहरू- १५

- निजी क्षेत्रवाट जग्गा विकास कार्यक्रम सञ्चालन गर्दा अनिवार्य रूपमा योजना अनुमति लिनु पर्ने व्यवस्था गर्ने ।
- जग्गा विकास कार्यक्रमको योजना अनुमति दिंदा सार्वजनिक, ऐलानी र पर्टी जग्गाहरूको संरक्षणलाई गम्भीरता पूर्वक हेरिने छ ।

५.१६ नीति- १६

कृषि योग्य भूमिको पहिचान गरी उपलब्ध सेवा तथा सुविधाहरू थप गर्ने र उत्पादन तथा उत्पादकत्वको लागि बजारको समेत व्यवस्थापन गरिनेछ ।

५.१६.१ रणनीतिहरू- १६

- जोखिम सम्वेदनशीलता तथा माटोको परिक्षणका आधारमा कृषि योग्यभूमिको उर्वर क्षमता पहिचान गरी माटो सुहाउदो कृषि खेतीलाई प्रोत्साहन गर्ने ।
- व्यवसायिक खेतीका लागी आवश्यक भौतिक पूर्वाधारहरूको विकास गर्ने ।
- स्थानिय स्तरमै उत्पादित कृषि उपजको थोक तथा खुद्रा विक्रि केन्द्रहरूको व्यवस्थापन गर्ने ।

- व्यवसायिक खेतीका लागी स्थानिय स्तरमै तालिम प्राप्त प्राविधिकहरुको सेवा उपलब्ध गराउने ।

५.१७ नीति- १७

कृषि योग्य भूमिको संरक्षण एवं उत्पादकत्वको लागि कृषि पूर्वाधारयुक्त जग्गाको खण्डीकरणलाई निरुत्साहित गरिनेछ ।

५.१७.१ रणनीतिहरू- १७

- कृषि योग्य भूमिको खण्डीकरणमा रोक लगाउन अनिवार्य रूपमा योजना अनुमति लिनु पर्ने व्यवस्थालाई कडाईका साथ पालना गराउने अवधारणा लिइने छ ।

५.१८ नीति- १८

सामुदायिक वन, कवुलियती वन एवं अन्यवन क्षेत्रलाई संरक्षण गर्दै कृषि-वन पर्यावरण मैत्री रिसोर्ट एवं जैविक विविधता सम्बन्धी कार्यक्रमहरु स्विकृति लिई सञ्चालन गर्न दिइनेछ ।

५.१८.१ रणनीतिहरू- १८

- न्यून जोखिम क्षेत्रमा रहेका प्राकृतिक स्रोत तथा साधनको उपयोग गर्न मिल्ने गरी वातावरण मैत्री किसिमको व्यवसायलाई प्रवर्द्धन गर्ने अवधारणा समेत लिइने छ ।
- जैविक विविधता र वातावरणको संरक्षणमा समेत निजि क्षेत्रको लगानी आर्कषण गर्ने ।

५.१९ नीति- १९

नगरपालिका क्षेत्रभित्र निर्माण गरिने संरचनाहरूलाई भवन निर्माण सम्बन्धी मापदण्ड, भवन ऐन तथा भवन निर्माण संहिता बमोजिम मात्र निर्माण स्विकृति दिइने छ ।

५.१९.१ रणनीतिहरू- १९

- भवन निर्माण सम्बन्धी मापदण्ड तथा भवन निर्माण संहिता कार्यन्वयनका लागी आवश्यक प्राविधिक जनशक्तिको प्रवर्द्धन गर्ने ।
- प्राविधिकको सल्लाह विना नगरपालिका क्षेत्रभित्र निर्माण गरिने कुनै पनि संरचनाहरु निर्माणमा रोक लगाइने छ ।

५.२० नीति- २०

विकास केन्द्र भन्दा बाहिरको विकासलाई निरुत्साहित गर्न योजना अनुमतिको आधारमा तोकिएको क्षेत्रमा मात्र विकास गर्न दिइने छ ।

५.२०.१ रणनीतिहरू- २०

- जोखिम सम्वेदनशीलता आधारमा मात्र योजना अनुमतिदिने कार्यलाई कडाईका साथ पालना गर्ने ।
- जोखिम सम्वेदनशीलताको आधारमा भवन निर्माण सम्बन्धी मापदण्ड तयार गर्ने

५. २१ नीति- २१

सम्भावित जोखिम न्यूनीकरणका लागि उपयुक्त भू-उपयोग आधारमा तर्जुमा गरी कार्यान्वयन गरिने छ ।

५. २१.१ रणनीतिहरू- २१

- नगरपालिका स्तरमा स्थानीय र आवधिक विकास योजनाहरूमा DRR र सम्बन्धित गतिविधिहरूलाई मूल प्रवाहमा ल्याउन वातावरण, आवास र यातायात क्षेत्रहरूमा ध्यान केन्द्रित गर्ने ।
- वर्तमान भू-उपयोग उपयुक्त देखिएमा त्यसलाई कायम राख्न बहु-जोखिम जोनिङलाई निर्देशिकाको रूपमा प्रयोग गर्ने र यदि हालको भू-उपयोग बहु-सम्बेदनशिल जोखिम क्षेत्रसँग मिल्दैन भने पुनर्विकासलाई अनुमति दिने ।
- संवेदनशील भू-उपयोग र पूर्वाधारको सुरक्षा गर्न आवश्यक देखिएमा बफर कायम गर्ने ।
- जोखिम सूचित निर्देशिका र प्रोटोकलहरूको कार्यान्वयन मार्फत उच्च जोखिम विरुद्ध लचिलोपन निर्माण गर्ने कार्यक्रमहरू विकास गर्ने ।
- नगरपालिका विकास गतिविधिहरूमा एकीकृत विपद् जोखिम न्यूनीकरण र व्यवस्थापनको लागि स्तरीय प्रोटोकल र प्रक्रियाहरूको औपचारिकता कायम गर्ने ।
- घोषित उच्च जोखिम सम्बेदनशिल क्षेत्रहरूमा स्थलगत योजना र डिजाइनमा निर्माण मापदण्डहरू लागू गर्ने ।
- प्रमुख पूर्वाधार, सेवा र उद्योगहरूको लागि स्थानीय मापदण्डहरू पहिचान गर्दै वातावरणीय गुणस्तरमा अभिवृद्धि र लचकिलो शहरी विकासलाई प्रोत्साहन गर्ने ।
- बायो-इन्जिनियरिङ समाधानहरू मार्फत संरचनात्मक जोखिम न्यूनीकरणका उपायहरूमा सुधार गर्दै निर्माण र मर्मत सम्भारमा समुदायको सहभागिता वृद्धि गर्ने ।

५. २२ नीति- २२

आर्थिक प्रतिस्पर्धा कायमगर्दै प्राकृतिक स्रोतको संरक्षण, सुरक्षितमानव बस्ती र दिगो सहरीकरण सुनिश्चितगरिनेछ ।

५. २२.१ रणनीतिहरू- २२

- प्रोत्साहन प्रदान गर्न वित्तीय नीतिहरू विकास गर्नुहोस् र जोखिम वित्तपोषण मार्फत जोखिम स्थानान्तरणको लागि संयन्त्रको विकास गर्नुहोस् ।
- वित्तीय प्रोत्साहन प्रदान गर्दै जोखिम स्थानान्तरणको संयन्त्र विकास गरी जोखिम वित्तपोषण गर्ने ।
- DRR केन्द्रित नियमित गतिविधि भएका उद्योग, आवास, निजी सेवाका क्षेत्रहरूलाई अनुदान/सुविधा प्रदान गर्ने ।
- व्यावसायिक वृक्षारोपण गरी वातावरणीय दृष्टिले संवेदनशील क्षेत्रको संरक्षण गर्न निजी क्षेत्रलाई प्रोत्साहन गर्ने ।
- वातावरण र पारिस्थितिकी प्रणालीको दीर्घकालीन स्थायित्वका लागि ठूलो मात्रामा निर्माण अभ्यासहरूमा सार्वजनिक र निजी लगानी निर्णयहरूको लागि समन्वयित संयन्त्रको विकास र औपचारिकता ।

- अपस्ट्रीम-डाउनस्ट्रीम लिंकेज र बाढी र पहिरो जोखिम क्षेत्रमा जोखिम म्यापिडमा लगानी गर्ने ।
- जोखिम प्रतिरोध र कृषि अभ्यासहरू जस्तै कृषिवन, उच्च जोखिम जोखिम क्षेत्रमा वृक्षारोपण अपनाउने ।
- सचेतना तालिम, जीविकोपार्जनका लागि कृषि प्रोत्साहन र उत्कृष्ट कृषि प्रविधिको माध्यमबाट कृषि उत्थानशीलतामा केन्द्रित कार्यक्रमहरू विकास गर्ने ।
- अपेक्षाकृत उच्च आवासीय घनत्व भएका क्षेत्रमा प्रकोपबाट प्रभावित परिवारहरूको प्रत्यक्ष सहभागितामा पुनर्स्थापना रोजगारी र आय सृजन कार्यक्रमहरूको पहिचान गर्ने ।
- जोखिम सम्बन्धि बुझाइ, सचेतना र प्रोत्साहनहरू मार्फत निर्माण र कृषि अभ्यासहरू सुधार गर्ने ।
- पर्याप्त मानव र प्राविधिक स्रोत इनपुट मार्फत विद्यमान आपतकालीन सेवाहरूको व्यवस्थापन र मर्मत पक्षमा सुधार गर्ने ।
- वातावरणीय रूपमा संवेदनशील क्षेत्रहरूको लागि कडा नियमहरू पहिचान गर्दै त्यस्ता गतिविधिहरूको लागि योजना प्रक्रियाहरू फरक फरक गर्ने ।
- आकस्मिक मानवीय प्रयोगको लागि विद्यमान संस्थागत सार्वजनिक खुला ठाउँहरू सुधार गर्ने ।
- विपद् जोखिम न्यूनीकरण र पूर्वतयारी, न्यूनीकरण र प्रतिक्रिया प्रभावित घरपरिवार र समुदायमा व्यवस्थापनका लागि आपतकालीन कोषमा सहभागी हुने संयन्त्रको विकास गर्ने ।
- प्रभावकारी र प्रभावकारी DRR योजना र व्यवस्थापनको लागि नगरपालिका र वडा कार्यालयहरूको भौतिक पूर्वाधारमा लगानी गर्ने ।
- स्थानीयतहका सङ्गठनहरूलाई उनीहरूको योजना र गतिविधिहरूमा विपद् जोखिम व्यवस्थापनलाई मूलप्रवाहमा त्याउन नगरपालिका र वडाको भूमिकालाई सशक्त बनाइने छ,
- नगरपालिका र वडा पदाधिकारी/सदस्यहरूलाई क्षमता विकास र प्राविधिक सहयोग मार्फत सीप र ज्ञानलाई बलियो बनाइने छ,

६. नीति कार्यान्वयन

नगरपालीकाको साविक र विद्यमान परिदृष्टिलाई ध्यानमा राखि जोखिम संवेदनशील भू-उपयोग योजनाको आधारमा नीति तर्जुमा गर्नु हो । जनमानसहरूको हितका लागि भूमि र प्राकृतिक श्रोतको अधिकतम उपयोग गर्न नीतिगत हस्तक्षेप गरीएको हो । यसले जोखिमयुक्त क्षेत्रमा विकास गर्नका लागी मार्गदर्शन गर्नेछ । नीतिगत दस्तावेजको उचित कार्यान्वयनका लागि राजनीतिक दल, सरोकारवाला, नागरिक समाजको सहयोग र समन्वयमा नगरपालीकाले स्वामित्व लिनुपर्छ । नीति कार्यान्वयनका लागी नगरपालीका र वडा तहमा सचेतना अभियान सञ्चालन गर्नुपर्ने हुन्छ ।

७. अनुगमन र मूल्यांकन

बलियो अनुगमन र मूल्यांकन प्रणाली अनिवार्य रूपमा लागू गर्नुपर्छ । राजनीतिक दल, सरोकारवाला, नागरिक समाजको समन्वयमा तेस्रो पक्ष मार्फत अनुगमन गर्ने प्रणालीको विकास गर्नुपर्छ । नीतिको उचित कार्यान्वयनका लागी प्रतिक्रिया र सुझाव संकलन समेत अनिवार्य छ ।

८. नीति संशोधन

वर्तमान आवश्यकता अनुसार नीति तर्जुमा गरी भावी पुस्ताको आवश्यकतालाई समेत परिपूर्ती गर्नुपर्ने हुन्छ । नीतिमा भएका विभिन्न कमी कमजोरी र सुझावका कारण कागजातहरु परिमार्जन गर्न आवश्यक हुन्छ । तसर्थ, समुदायको आवश्यकता र असल आस्था अनुसार नीतिगत दस्तावेजमा परिमार्जित र परिमार्जन गर्ने व्यवस्था हुनुपर्छ ।

नगरकार्यपालिकावाट स्वीकृत मिति : २०७९/१०/२२

आज्ञाले

पितृभक्त गिरी
प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत